

Sygn. akt V KK 483/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)
SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)
SSN Michał Laskowski

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **P. P.**

skazanego z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 marca 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 9 listopada 2012 r.,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej kary grzywny wymierzonej P. P.;**
- 2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 9 listopada 2012 r., oskarżony P. P. został uznany za winnego popełnienia występku z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to - na podstawie tegoż przepisu - została mu wymierzona kara 7 (siedmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej

dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, a nadto na podstawie art. 33 § 1 i 2 k.k. wymierzono mu karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda.

Jednocześnie Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia stosownych kosztów sądowych.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną z uprawnionych stron i uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego w dniu 17 listopada 2012 r.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 9 listopada 2012 r.- na korzyść skazanego P. P., w części dotyczącej orzeczenia o karze - wywiódł Prokurator Generalny, który powołując się na zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 33 § 2 k.k., polegającego na wymierzeniu na jego podstawie wobec oskarżonego kary grzywny obok orzeczonej zasadniczej kary ograniczenia wolności, wniósł w konkluzji o "uchylenie wyroku w zaskarżonej części".

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, co pozwala na jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zasadnie bowiem w swojej kasacji Prokurator Generalny wskazał, że jakkolwiek w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcie o karze grzywny podjęto w oparciu o art. 33 § 1 i 2 k.k., to jednak przepis art. 33 § 2 k.k. stanowi, że sąd może wymierzyć grzywnę obok kary pozbawienia wolności wymienionej w art. 32 pkt 3 k.k., jeżeli sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy taką korzyść majątkową osiągnął. Żaden natomiast przepis Kodeksu karnego nie przewiduje możliwości wymierzenia, na podstawie art. 33 § 2 k.k., kary grzywny obok innej kary zasadniczej, niż kara pozbawienia wolności. Zarówno przepis art. 278 § 3 k.k., jak i przepis art. 58 § 3 k.k., przewidują alternatywność wymierzenia kar ograniczenia wolności i grzywny, nie zaś możliwość ich kumulatywnego orzeczenia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2008 r., IV KK 103/08, LEX nr 395231).

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy uznając P. P. za winnego popełnienia występku z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i wymierzając za ten czyn karę na podstawie art. 278 § 3 k.k., mógł jedynie - zgodnie z tym przepisem - wymierzyć karę grzywny, karę ograniczenia wolności, albo pobawienia wolności do roku; nigdy zaś jednocześnie kary grzywny i kary ograniczenia wolności, podobnie

jak nie można wymierzyć jednocześnie za ten sam występki kary pozbawienia wolności i kary ograniczenia wolności.

Z kolei przepis art. 33 § 2 k.k. pozwala - w sytuacji w nim opisanej - na wymierzenie kary grzywny jedynie obok kary pozbawienia wolności, nigdy zaś obok kary ograniczenia wolności. Grzywna może zatem przybrać postać tzw. grzywny kumulatywnej, ale tylko w sytuacji, gdy jest ona orzekana obok kary pozbawienia wolności (zob. także art. 289 § 4 k.k. oraz art. 309 k.k.). Zupełnie natomiast inną kwestią jest możliwość wymierzenia kary grzywny w wypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary ograniczenia wolności (zob. art. 71 § 1 k.k.).

Jeżeli natomiast chodzi o przepis art. 58 § 3 k.k. (który, co prawda, nie miał w omawianej sprawie zastosowania), to zezwala on na alternatywne wymierzenie jednej ze wskazanych w nim kar w miejsce kary pozbawienia wolności, ale żadną miarą nie stanowi on podstawy prawnej do zastąpienia kary pozbawienia wolności jednocześnie karą ograniczenia wolności i karą grzywny. Przepis powyższy zatem również nie pozwala na wymierzenie kary grzywny obok kary ograniczenia wolności (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 2009 r., II KK 210/09, LEX nr 532393; z dnia 9 lipca 2008 r., II KK 154/08, R-OSNKW 2008/1/1399) .

Powyższe daje zatem podstawę do podzielenia trafności zarzutu sformułowanego w kasacji, że wyrok w zaskarżonej części zapadł z rażąco obrazą przepisu art. 33 § 2 k.k., wskazanego w tym orzeczeniu jako podstawa wymierzenia kary grzywny.

Jakkolwiek Prokurator Generalny – formalnie rzecz ujmując – zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w „części dotyczącej orzeczenia o karze” i wnosił o jego uchylenie w tej części, co mogłoby sugerować, że uchyleniu podlegać miałyby całość orzeczenia o karze, to jednak zważając na postawiony w kasacji zarzut oraz jego uzasadnienie, a nadto uwzględniając fakt, że kara ograniczenia wolności została orzeczona na podstawie art. 278 § 3 k.k., a błędnie została orzeczona kara grzywny na podstawie art. 33 § 2 k.k. i kasacja została wniesiona na korzyść skazanego, to orzeczenie Sądu Najwyższego należało ograniczyć jedynie do orzeczonej niesłusznie kary grzywny.

Tym samym więc wniosek kasacji o uchylenie wyroku w tym zakresie należało uznać za w pełni uzasadniony, i dlatego, nie widząc potrzeby wydawania orzeczenia następczego, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

